

ALLROUND POLITIE NIEUWS

www.terhoeveuitgevers.nl • nummer 325

**Huiselijk geweld:
een beeld van alle tijden**

VOORWOORD

Grenzeloos

De jaarwisseling was niet anders dan andere jaren, zeggen sommige korpsbeheerders. Nee, eigenlijk mogen we best tevreden zijn. Duizenden politiemensen zagen zich genoodzaakt even zoveel incidenten te bestrijden, maar konden niet voorkomen dat er voor tien miljoen schade werd veroorzaakt. Och, tegenwoordig malen we daar niet meer om. We trekken onze schouders op, we kijken elkaar diep in de ogen en wensen de ander een vreedzaam 2012. Stilstaan bij al dit geweld doen we al lang niet meer. Of toch wel? Ja, natuurlijk wel. De politiemensen die tijdens de jaarwisseling dienst hadden en ook al die andere hulpverleners. Zij die tegenover het schorem - dat zich feestvierder noemt - stonden, zullen wellicht na afloop momenten van machteloosheid hebben gevoeld.

Zeker bij het zien van de journaalbeelden waarbij de mening wordt gevraagd van de Haagse burgemeester Jozias van Aartsen. Want wat zegt de burgervader over het geweld in zijn chique regeringsstad? 'Och, eigenlijk hebben we een normaal verlopen nacht achter de rug. Een redelijk rustige jaarwisseling. Het algemene beeld is niet meer geweld dan in 2010...' Voor alle duidelijkheid, alleen al in Den Haag gingen 47 particuliere auto's in vlammen op. Hoezo rustige nacht? Het is zeer de vraag of al die autobezitters er ook zo over denken.

Hoe dan ook, zijn Zoetermeerse evenknie is een andere mening toegedaan. Burgemeester Jan Waaijer was erbij, de hele nacht. Samen met zijn politiemensen zag hij hoe een keurige wijk binnen zijn gemeente veranderde in een slagveld. 'Alcohol in combinatie met pillen maakt dat deze raddraaiers grenzeloos zijn en ongevoelig voor de wapenstok. Losgeslagen,' klinkt het verbijsterd. 'Een fles met wasbenzine vullen, rotjes aan de fles en dan naar de politie gooien. Leve de lol.'

Jan Waaijer had zich nog wel zo goed voorbereid. Tienduizenden euro's geïnvesteerd voor een goede informatiepositie, de banden met de jeugd flink verstevigd en met enkele ouders twee gecontroleerde vreugdevuren georganiseerd. Het mocht niet baten. 'Een dag per jaar schijnt alles te moeten mogen.'

ACP-woordvoerder Gerrit van de Kamp reageert: 'We lijken dit gedrag hier in Nederland allemaal normaal te vinden. Waar en wanneer moet je als politie tevreden mee zijn? De schade is altijd te hoog.'

Het zou een mooie uitdaging zijn voor onze vaderlandse politiek om een beslissing te nemen zoals zoveel Europese landen rondom ons heen al hebben gedaan. Geen vuurwerkverkoop meer aan particulieren, maar alleen centrale afsteekplaatsen toestaan in parken of op pleinen. Dit zou prima passen in het Europese beleid en een gezamenlijk belang dienen dat leidt tot een mooie symbiose.

Grenzeloos is ook de wereld van collega Gert Jan Hoolwerf, waarover u in dit Allround Politie Nieuws kunt lezen, maar dan op een vredige manier. Eind 2011 koos de Arnhemse collega voor een verblijf van één jaar voor het onrustige Kunduz. Gert Jan had het gevoel dat er meer uit het leven en werk te halen was. Na Cyprus, Sudan en Kabul was zijn honger naar missie nog niet gestild. In Kunduz leert hij zijn Afghaanse collega's de basale politievaardigheden.

In een interview met Arjo de Jong leest u over de succesvolle carrière van deze oud-politieman. Lees het verhaal over een expert op het gebied van beveiliging en terrorismebestrijding, die talloze opsporings- en beveiligingsklussen achter de rug heeft. In binnen- en buitenland. Global security manager de Jong wordt *all over the world* gevraagd voor zijn haarscherpe expertises. Grenzeloos.

Gerda Preusting,
eindredacteur

COLUMN

Reorganiseren

De organisatie van de politie gaat weer op de schop. De huidige structuur past niet meer. Eén van de doelstellingen van de reorganisatie van 1993 was dat de politie goed geïntegreerd moest zijn. Kleinschalig georganiseerd en dicht bij de bevolking om, zo nodig, de-escalerend te kunnen optreden. Zo ontstonden in 1993 de 25 regiokorpsen en daarbovenop het KLPD. Minister Opstelten vindt de reorganisatie van destijds maar niks. Met één nationaal politiekorps kan het volgens hem kwalitatief veel beter. Bezwaren dat een nationaal korps juist weer vóórder van de bevolking af komt te staan, wuift hij met een simpel statement dat zoiets 'een onjuiste weergave is' terzijde. Wanneer de volksvertegenwoordigers hem er bij de behandeling in de Tweede Kamer mee confronteren, tovert de raspoliticus een konijn uit de hoge hoed in de vorm van een wettelijk verankerde wijkagent.

Op 1 januari 2012 had die nieuwe politieorganisatie er moeten staan. Lukt echter niet. De Eerste Kamer heeft geen tijd om het wetsvoorstel in behandeling te nemen. De voorzitter moet eerst nog thuis het plafond witten en een werkgroep is bezig met de organisatie van de jaarlijkse teambuildingsdag. Ze zijn er al maanden mee bezig, maar er is nog geen consensus over de invulling van de dag. Het paintballen is door de linkse partijen afgekeurd. 't Is te rechts. Uit pure rancune haalde daarop het spiritueel koken het niet bij de rechtse fracties. Door dit alles kan de behandeling van het wetsvoorstel niet voor maart 2012 plaatsvinden en wordt de reorganisatie van de politie uitgesteld. De Staten-Generaal, die een kleine 200 jaar geleden werd opgericht, is overigens zelf ook al een aantal keren onderwerp van een mogelijke reorganisatie geweest. Maar verder dan het uitdelen van wat speldenprikken is het nooit gekomen. Nu de mythe dat de Eerste Kamer niet aan politiek zou doen zo langzamerhand wel de wereld uit is, moet het hoge woord er ook maar uit. Wegreorganiseren! Niemand zit op een Eerste Kamer te wachten als een doublure van de Tweede Kamer. Maar het blijft een feit dat het makkelijker is anderen te reorganiseren dan jezelf. Pluche zit zacht...

Willem

OOK FITNESSSEN? DE FISCUS BETAALT MEE!

Reeds lange tijd is de fitnessruimte op het werk een bekend verschijnsel. Zowel in het bedrijfsleven als bij overheidsinstellingen zien we dat werknemers zich in de tijd van de baas op kantoor sportief kunnen bezighouden. Omdat dit onder werktijd op de werkvloer moest gebeuren, was dit nooit een belaste beloning.

Wat nog lang niet iedereen weet is dat vanaf 2007 de mogelijkheden aanzienlijk zijn uitgebreid. Sindsdien mag men onder voorwaarden ook extern en buiten werktijd fitnesssen, waarbij het abonnement van het fitnesscentrum door de werkgever fiscaalvrij kan worden verstrekt. De fiscus omschrijft bedrijfsfitness als volgt: het volgen van conditie-/krachttraining onder deskundig toezicht binnen een daartoe bestemde ruimte. Op zaterdag met zijn allen gaan voetballen of hardlopen valt hier dus niet onder.

Om te voorkomen dat een fitnessplan de werkgever een organisatorische en administratieve last oplevert, is Bedrijfsfitness Nederland opgericht. Als professioneel intermediair neemt Bedrijfsfitness Nederland haar klanten alle werkzaamheden bij de opzet en uitvoering van het Nationaal Bedrijfsfitness Plan uit handen. Bovendien beschikt Bedrijfsfitness Nederland met ruim 1100 aangesloten fitnesscentra over het grootste bedrijfsfitnessnetwerk van Nederland. Anno 2012 maken al 12 politiekorpsen gebruik van de geheel kosteloze dienstverlening van Bedrijfsfitness Nederland.

Bij deelname aan het Nationaal Bedrijfsfitness Plan ontvangt men via de werkgever een fitnessabonnement. In ruil hiervoor ziet de werknemer af van bijvoorbeeld een klein deel van zijn maandelijkse bruto salaris. Daarnaast zijn ook het vakantiegeld, verlofdagen en overuren bruto loonbestanddelen die de werknemer belastingvoordeel kunnen opleveren. Dit principe is te vergelijken met dat van een fiscaal fietsplan.

Het Nationaal Bedrijfsfitness Plan biedt de unieke mogelijkheid om een fitnessabonnement als het ware met bruto geld te betalen. Zo betaalt de Belastingdienst dus eigenlijk gewoon mee aan het abonnement!

Doordat de fiscaalvoordelige verrekening van het fitnessabonnement ook de werkgever een voordeel oplevert, is het tevens mogelijk dat de werkgever geheel kostenneutraal nog een bijdrage geeft. Met een dergelijke

werkgeversbijdrage loopt het gemiddelde belastingvoordeel al op tot 50%.

Vanuit de fiscale regelgeving van 2007 is voor bedrijfsfitness als voorwaarde gesteld dat een werkgever per vestiging één fitnesscentrum mag aanwijzen. Voor de politie betekent dat dus per politiebureau een fitnesscentrum. Het is daarbij wel zo dat men als deelnemer per regio kan kiezen uit alle aangewezen scholen. Zo ontstaat veelal een vrije keuze uit enkele tientallen centra. In de nabije toekomst (2013 of 2014) komt deze limiet te vervallen, zodra de werkgever overstapt op de nieuwe werkkostenregeling. De kosten van het abonnement vallen dan onder de forfaitaire ruimte. Deze vrije ruimte van 1,4% van de totale loonsom kan de werkgever invullen met onbelaste zaken als een kerstpakket, een personeelsfeest en bijvoorbeeld het kostenneutrale Nationaal Bedrijfsfitness Plan.

PER POLITIEREGIO OP MAAT

Eerst een belangrijk punt: het inschakelen van Bedrijfsfitness Nederland brengt voor de werkgever en werknemer geen kosten met zich mee. Integendeel: door veel efficiënter te werken bespaart de werkgever aanzienlijk.

De dienstverlening bestaat er uit dat Bedrijfsfitness Nederland zowel de organisatie als de administratieve afhandeling volledig verzorgt, op basis van maatwerk. Onder de 12 aangesloten politiekorpsen is de invulling van het bedrijfsfitnessplan dan ook zeer divers.

Met een professionele klantenservice wordt al het werk uit handen genomen. De werknemer kan via Bedrijfsfitness Nederland kiezen uit de voor zijn politieregio aangesloten fitnesscentra en zich aanmelden. De rest gaat vanzelf.

Benieuwd naar welke politiekorpsen al deelnemen aan het Nationaal Bedrijfsfitness Plan? Informeer bij Bedrijfsfitness Nederland op telefoonnummer **0513 - 633 111** of kijk op **www.bedrijfsfitnessnederland.nl**

BEDRIJFSFITNESS
NEDERLAND

Arjo de Jong:
'Absolute veiligheid is een fictie'

- 10 Beveiligingsexpert Arjo de Jong is altijd politieman gebleven
- 19 Gert Jan Hoolwerf: honger naar missie
- 27 Oud en Nieuw een knalfeest!
Zonder tuig, aldus korpschef Henk van Zwam
- 34 Aanpak huiselijk geweld en kindermishandeling kan altijd beter
- 41 Fietsen door Afrika:
'Als je een droom hebt, stroop dan de mouwen op en ga aan de slag'

ARJO DE JONG:

**'K BEN AL
POLITIEMA
GEBLE**

In de rubriek 'Waar is-ie gebleven' volgt de redactie van Allround Politie Nieuws de carrièregang van mensen die hun loopbaan bij de politie begonnen.

Tekst: Willem van Herwijnen

De afspraak met Arjo de Jong is snel gemaakt. Tijdens het interview windt hij er geen doekjes om dat hij nog steeds een warm gevoel heeft voor de politie. Ooit was hij de baas van Nederlands eerste aanhoudings- en observatieteam, daarna werd hij gevraagd medeleiding te geven aan de Veiligheidsdienst Koninklijk Huis, maar werd na de ontvoering van Freddy Heineken door de biermagnaat overgehaald voor hem te gaan werken. Vervolgens richtte hij het succesvolle beveiligingsbedrijf Interseco op en werd partner van Ernst & Young. Nu is hij Head of Global Security bij Anthos in Amsterdam. Waar een baan bij de politie toe kan leiden...

De ontvangst is hartelijk. Arjo de Jong, in onberispelijk kostuum, informeert in verband met de dichte mist die buiten heerst hoe de reis is gegaan. De belangstelling blijkt tijdens het afscheid geen formeel beleefdheidsritueel te zijn.

AOT

Na de politieacademie in Apeldoorn begint Arjo de Jong in 1976 als luitenant zijn carrière op het politiebureau aan de Sarphatistraat in Amsterdam. Na een korte stageperiode wordt hij aangesteld als hoofd Bijzondere Recherche Zaken, waaronder het aanhoudings- en observatieteam (AOT) valt. Het AOT stond in die tijd nog in de kinderschoenen, maar mede onder invloed van extremistische terreurgroepen zoals de Rote Armee Fraction (RAF), de IRA en de Rode Jeugd, werd dat snel anders. Arjo: 'Het was een onrustige tijd waarin de terreurgroepen niet alleen in Nederland op schuiladressen onderdak zochten, maar hier ook aanslagen pleegden. Onder druk van de dreiging die daarvan uitging, is het AOT in versneld tempo geprofessionaliseerd. De screening van nieuwe AOT-ers werd verbeterd, de opleiding en training meer toegesneden op het werk en de uitrusting werd aangepast.' Arjo laat een korte stilte vallen en vervolgt met teleurstelling in zijn stem: 'We hebben in die tijd nog een inval gedaan in een woning in Den Haag waar de door de RAF ontvoerde voorzitter van de Duitse werkgeversorganisatie, Hanns-Martin Schleyer gevangen zou worden gehouden. We waren jammer genoeg te laat. De terroristen hadden zich al uit de voeten gemaakt toen wij hun schuilplaats binnenvielen.' Terwijl de Jong vertelt, verradt een glimlach de herinneringen die hij aan die spannende tijd heeft overgehouden. →

TIJD
AN
VEN ...'

‘Er waren momenten die het niet slecht zouden doen in een spannende actiefilm. Zo kregen we aan de vooravond van de inhuldiging van Koningin Beatrix, harde informatie over IRA terroristen die naar Nederland gekomen waren. We hebben ze dezelfde nacht allemaal opgepakt en toen we daarmee klaar waren, konden we meteen onze kostuums aantrekken om met de beveiliging van de vele Koninklijke gasten te beginnen.’

Koninklijk

De beveiliging van de Koninklijke gasten kan -achteraf gezien- bestempeld worden als de inleiding van een nieuwe fase in de loopbaan van Arjo de Jong. ‘Ik werd door de algemeen inspecteur van de rijkspolitie benaderd of ik op termijn de opvolger van het Hoofd van de Veiligheidsdienst Koninklijk Huis wilde worden. Een erebaan. Hoewel ik mij vereerd voelde, wist ik dat ik daarmee wel verder van het opsporingswerk van de politie zou komen te staan. Ik kon echter overeenkomen dat ik na vier jaar weer terug zou kunnen naar de politiedienst en heb vervolgens met veel plezier mede-leiding gegeven aan de beveiliging van de Koningin en de overige leden van het Koninklijk Huis.’ De expertise van Arjo de Jong blijft niet onontdekt. Tot op de dag van vandaag weten de media hem bij terroristische dreigingen te vinden. Het is daarbij op zijn minst opvallend te noemen dat na de aanslagen zoals die op de Twin-towers, op Pim Fortuyn en het incident op Koninginnedag in 2009 niet de politie in de meest bekeken en beluisterde nieuwsprogramma’s te zien en te horen was, maar Arjo de Jong. Zelf heeft hem dat ook verbaasd en zegt daarover dat de politie wat dat betreft haar marketing en PR-activiteiten beter zou moeten ontwikkelen.

Heineken

Na zijn ontvoering in 1983 besloot Heineken zijn eigen beveiliging, die van zijn familie en de leden van de Raad van het Bestuur zelf te gaan organiseren. Hij benaderde daarvoor Arjo de Jong die hij door zijn vriendschappelijke betrekkingen met de leden van het Koninklijk Huis goed kende. Arjo treedt tot het Heineken concern toe om vorm te geven aan de corporate security van het bedrijf. Arjo: ‘Het was een fantastische tijd om in de buurt van de heer Heineken te werken maar ik miste het researchewerk, het echte politiewerk. Ik zocht verbreding en heb daarom een businessplan ontwikkeld om het vak van *corporate security* meer in de markt te zetten door vanuit het Heineken concern ook de beveiliging van andere grote Nederlandse bedrijven zoals Shell, Phillips en Ahold te organiseren. De ontvoering van Gerrit-Jan Heijn wierp echter roet in het eten. De heer Heineken, die aanvankelijk heel enthousiast was, vond toen dat de beveiliging helemaal op hemzelf, zijn familie en het Heineken concern geconcentreerd moest zijn...’ →

Interseco

In 1988 verlaat Arjo de Jong het Heineken concern en richt het beveiligingsbedrijf Interseco op. Het bedrijf groeit uit tot één van de grootste particuliere recherchebureaus van Nederland dat, onder eigen naam, deel gaat uitmaken van het gerenommeerde accountants- en adviesbureau Ernst & Young. Interseco ontwikkelt zich tot specialist op het gebied van onderhandelingen bij ontvoeringen, afpersing, diefstal, bedrijfsfraude en het maken van risico-analyses voor bedrijven die doelwit zouden kunnen worden van criminele activiteiten. Naast grote (beursgenoteerde) bedrijven mag Interseco ook de overheid tot de opdrachtgevers rekenen. In 2005 verlaat Arjo de Jong binnen het

luchthavens komt, daalt zijn stem: 'Na de aanslagen op 9/11 is, onder druk van het Amerikaanse Department of Homeland Security, het met de regelgeving volledig uit de hand gelopen. De marketing-power van de security industrie dicteert wereldwijd wat er moet gebeuren zonder dat er op toegezien wordt of het enig effect sorteert.' De Jong zet duidelijk vraagtekens bij de veiligheidsmaatregelen die op dit moment actueel zijn. 'Op de luchthavens wordt iedereen gecontroleerd. Kleding moet uit, schoenen uitgetrokken, tassen worden omgekeerd en er vinden fouilleringen plaats. Versta me goed, er moet gecontroleerd worden, maar om het totale reizigersaanbod

concern Interseco om bij Ernst&Young een security and crisismanagement adviesgroep op te zetten. Wanneer dat goed en wel in de steigers staat, verlaat hij Interseco. 'Ik was te veel ondernemer geworden en daardoor te weinig met mijn vak bezig. Het werd tijd om naar mijn roots terug te keren...'

Security management

Na zijn vertrek bij Interseco wil Arjo de Jong tijd nemen om na te denken wat hij wil gaan doen, maar al snel komt Anthos Amsterdam op zijn pad, de family-office van de familie Brenninkmeijer. Hij treedt er in dienst als Head of Global Security. Arjo hecht aan discretie rondom de werkzaamheden die hij voor de familie Brenninkmeijer en het concern verricht. Arjo: 'In zijn algemeenheid kan je stellen dat wij een expertise centrum hebben opgericht vanwaar alle nationale- en internationale organisaties die tot het concern behoren, worden ondersteund bij het invullen van het security management.' Makkelijk formulerend en af en toe toetsend of zijn relaas begrepen wordt, vertelt Arjo over zijn vak. 'Security management is echt een vak geworden. Het vormt een onderdeel van het interprice risk management (IRM) wat tegenwoordig een zwaar bestuursthema is. Het heeft zich ontwikkeld van een incident gestuurd item tot een hoofdthema op de bestuursagenda.'

Luchthaven security

Met Arjo de Jong praten over beveiliging en veiligheid is meegezogen worden in een visie waar de gedrevenheid vanaf druipet. Wanneer het gesprek op de beveiliging van

aan die strenge eisen te onderwerpen om die éne terrorist eruit te halen, is waanzin.' Arjo de Jong is sterke voorstander van het Israëlische model waarbij profiling (gedragsanalyse) wordt toegepast. Beveiligers met gedragskundige kennis observeren de reizigers die op het punt staan in te checken. Arjo: 'Uit ervaring weet ik dat mensen die zich met heimelijke bedoelingen in een menigte begeven, afwijkend gedrag vertonen. Profiling zou een goed alternatief zijn. Bezwaren dat dit geen absolute garanties biedt, kloppen. Maar hoe grondig en hoe effectief beveiligingsmaatregelen ook zijn, het is nooit helemaal uit te sluiten dat er iets mis gaat. Absolute veiligheid is een fictie.'

Het interview loopt ten einde en Arjo wordt de hypothetische vraag gesteld of hij de nieuwe baas van de nationale politie zou willen zijn. Hij antwoordt meteen: 'Ik heb geen ambitie om het Hoofd van die nieuwe organisatie te worden. Maar meedenken over de kerntaken, adviseren over marketingstrategieën en communicatie; daar zou ik meteen voor in zijn!'

Tijdens het afscheid wijst Arjo op de dichte mist die nog steeds als een deken de buitenwereld bedekt en maant tot voorzichtigheid. Een global security manager is altijd oplettend... ■

HONGER NAAR MISSIE

Tekst: Gerda Preusting

Eigenlijk heeft hij helemaal geen tijd voor een interview. Vanmorgen eerst bloedprikken in het ziekenhuis van zijn woonplaats Barneveld. Na het interview afscheid nemen van zijn naaste collega's in het politiebureau aan de Snelliusweg in Arnhem. Dan als een speer naar huis, want vanmiddag wacht hem in Den Haag de uitreiking van de herinneringsmedaille van zijn vorige missie. Nog een paar dagen en dan vertrekt Gert Jan Hoolwerf voor minstens een jaar naar Kunduz.

Gert Jan Hoolwerf (58), inspecteur in de regio Gelderland-Midden, woonde sinds zijn vorige missie precies negen maanden thuis. Vanaf zijn terugkomst uit Kabul in januari 2011 was hij onderzoeker bij het bureau Veiligheid en Integriteit in zijn korps. Prangende vraag: waarom vertrekt een diender voor de vierde keer voor lange tijd naar (on) veilige gebieden elders in Europa? Hij glimlacht. 'Ja, die vraag wordt me vaker gesteld.' Het was een advertentie destijds in het Algemeen Politie Blad die iets in hem wakker schudde: Durf jij de uitdaging aan om eens naar het buitenland te gaan? 'Het voelde als een bingo,' her-

innert hij zich. 'Het was geen vluchtgedrag, maar ik zag het als een combinatie van avontuur en een ontdekkingsreis naar mezelf. Ik wilde absoluut niet weg bij de politie, maar was altijd jaloers op militairen die kans hadden op een tijdelijk verblijf in het buitenland.' Je kunt dat gevoel accepteren, maar je kunt ook besluiten er iets mee te doen. Zo ongeveer waren zijn gedachten, alhoewel Gert Jan niet over één nacht ijs ging.

Na twaalf maanden Cyprus (2003) eenmaal terug in Nederland bleek dat Gert Jan een ding had onderschat. →

Het buitenlandvirus had postgevat bij hem. Het duurde nog vijf jaar voordat de Gelderse collega weer vertrok, naar Sudan (2008) dit keer. Ondanks dat er vrede was getekend, was het er allerminst rustig. 'Het barstte er van de schermutselingen. Veel onderlinge stammenstrijd. Velen kunnen niet lezen of schrijven, voordat je het weet zit je midden in een mensenrechtendiscussie.' Gert Jan was er een half jaar. Of zijn ondersteuning geholpen heeft? 'Mondjesmaat,' klinkt het bedenkelijk. 'Cultuur speelt zo'n belangrijke rol. Ik heb de cultuur leren begrijpen en vanuit het begrip daarvoor veranderingen proberen aan te brengen.'

Resultaat gericht

In januari 2010 vertrok Gert Jan naar Kabul. Hij bleef precies een jaar in de Afghaanse hoofdstad. 'Nee, het was

Afghaanse politiemensen zijn ontzettend leergierig. Als de trainer zich inleeft in hun cultuur, weet je wat voor hen belangrijk is en wat hun moeilijkheden zijn. Dát is het vertrekpunt, het is steeds twee stappen vooruit, een stap achteruit. Ik ben van mezelf resultaat gericht, maar het resultaat is er niet altijd zichtbaar. Daar moet je wel tegen kunnen. Er was wel veel dankbaarheid achteraf.' Gert Jan vindt het spijtig dat hij niet heeft kunnen monitoren hoe zijn leerlingen het uiteindelijk buiten de veilige plekken deden. 'Dat kon slechts af en toe, te gevaarlijk.'

Heisa

En nu werkt de Arnhemse inspecteur al weer enige tijd in Kunduz. Er is enorm veel heisa geweest over de Nederlandse aanwezigheid daar. Zelfs het kabinet struikelde erover. Hij knikt, maar wil gelijk iets rechtzetten.

Gert Jan Hoolwerf tijdens zijn missie in Sudan

absoluut geen vredesmissie, maar na de eerdere uitzendingen had ik nog steeds honger naar een missie. Die honger groeit nog steeds.' Hij veranderde van werkgever. Van de VN naar de EU. 'De missie van de EU in Afghanistan heet EUPOL. Deze organisatie verzorgt over het algemeen opleidingen aan de ANP, de Afghan National Police, maar ook aan het Afghaanse rechtsbestel zoals aanklagers en rechters. De opleidingen zijn van diverse aard en worden aan het midden en hoger kader van de ANP gegeven.' 'In Kabul zaten de klassen vol met Afghaanse politiemensen die konden lezen en schrijven. Zij werden opgeleid om op den duur zelf het eigen politieonderwijs vorm te geven.

'Nederland wilde op internationaal niveau meedoen aan de wederopbouw middels de politie trainingsmissie. Deze missie wordt uitgevoerd door Defensie, thans de Kon. Landmacht en de Koninklijke Marechaussee. Ik snap dat dit voor de mensen verwarrend klinkt, politieagenten die worden getraind door defensie, maar toch is het zo. EUPOL, waar ik voor werk, heeft met de politie trainingsmissie niets te maken.'

'Natuurlijk is het voor EUPOL logistiek aantrekkelijk om Nederlanders naar Kunduz te sturen, omdat ons land hier aanwezig is. De politie trainingsmissie houdt zich vooral bezig met de training van de Afghaanse politie. →

Zij leren de basale politievaardigheden in allerlei opleidingen, waaronder de Basic Patrolman Course. Ik train en adviseer Afghaanse politiemensen vanaf het middenkader om de politievaardigheden uit te bouwen.'

Gert Jan Hoolwerf woont en werkt in Kunduz in een trainingskamp, samen met 2300 medewerkers van defensie en politie, waaronder 350 Nederlanders.

'We zitten als Nederlanders allemaal in hetzelfde kamp, dus we kunnen elkaar versterken. Natuurlijk kijk je ook in elkaars keuken. Het is net een open gevangenis. Een prima kamp, maar je kunt er niet zomaar uit.'

Diepgang

Gert Jan had het gevoel dat er meer uit het leven en werk te halen was, dan dat hij deed. Vandaar in acht jaar tijd vier keer op missie. Achteraf een ontzettend goede keuze, vindt hij. 'Ik heb veel voldoening van mijn werk gekregen, maar ben mezelf ook behoorlijk tegengekomen. Je leert op een andere manier als bij het politiewerk in Nederland je grenzen kennen, het voegt meer diepgang toe. Ik heb zaken meer leren waarderen doordat ik zag hoe buitenlandse collega's onder andere omstandigheden leefden en onder uiterst moeilijke omstandigheden hun politiewerk moesten doen. Daar neem ik mijn petje voor af. In de tijd dat ik weer in Nederland was, hoorde ik discussies in mijn korps over zaken waarvan ik dacht: waar gaat dit in 's hemelsnaam over?'

Gert Jan Hoolwerf in Kunduz

Veel mensen vinden het lastig om te veranderen, om te doen wat dicht bij je hart ligt. Daar is lef voor noodzakelijk, om patronen te doorbreken. Gert Jan Hoolwerf had die lef en kijkt met andere ogen naar de wereld van nu. Laatste prangende vraag. Nooit bang geweest? Een lichte aarzeling, en dan: 'Bang niet, wel alert. Gezond verstand is een hele goede eigenschap. Er is een keer een autobom ontploft op een moment dat we er net voorbij gereden waren. Als je bang wordt, moet je terug.'

Zijn vaderlandsgevoelens zullen hem niet ontbreken, hij is al zo vaak weg geweest. O ja toch, er is één mens die hij hevig zal missen.

Zijn kleindochter van een jaar. ■

EUPOL – opgericht door de Europese Unie in juni 2007 - werkt nauw samen met de Afghaanse regering en andere internationale organisaties, zoals de NAVO. Sinds 2009 zijn 265 internationale werknemers uit de EU-lidstaten, maar ook uit Canada, Kroatië, Nieuw-Zeeland en Noorwegen en 163 lokale medewerkers werkzaam in Kabul voor deze missie.

UNFICYP: United Nations Force in Cyprus
UNMIS: United Nations Mission in Sudan
ISAF: International Security Assistance Force
EUPOL: European Police Mission in Afghanistan

OUD & NIEUW

'Zonder tuig een knalfeest!'

Tekst: Willem van Herwijnen

Ondanks de opgeblazen bushokjes, kapotte winkelruiten, gesneuvelde afvalcontainers, uitgebrande auto's en exploderende zelfmaakvuurwerkbommen, vermeldden de journaals jarenlang steevast: 'Relatief rustige jaarwisseling'. Tot 2 januari 2008. Voor Henk van Zwam, korpschef van de politieregio Gelderland-Zuid, was de maat vol. Hij sprak hardop uit wat menig bestuurder, politicus en politieman dacht: 'Het is *ergerniswekkend* en *onacceptabel* dat politie, brandweer en ambulancepersoneel tijdens hun werkzaamheden door tuig worden belaagd'. Hij pleitte voor een brede maatschappelijke discussie over de aanpak van de jaarwisseling. *Allround Politie Nieuws* zocht hem in december op en sprak met hem over de voorbereiding. In het nieuwe jaar vroegen we zijn reactie op de jaarwisseling.

Henk van Zwam is een man van formaat. Iemand die niet alleen door zijn postuur gewicht in de schaal legt, maar ook door een heldere en duidelijke visie. 'Ik was me destijds niet bewust dat mijn woorden zoveel impact zouden hebben. Tijdens de nieuwjaarsbijeenkomst van mijn korps sprak ik het personeel toe. Er waren, alleen al in onze regio, twee politiemensen in het ziekenhuis beland door toedoen van, over het algemeen, dronken oud-en-nieuw-vierders. Ik vond en vind dat nog steeds onacceptabel. Het was de hoogste tijd voor een uitvoerige discussie over tolerantiegrenzen tijdens de oudejaarsviering. Een aanwezige journalist pikte mijn mening op en plaatste het op het ANP-journaal. Daarna was het ineens landelijk nieuws.' De manier waarop Van Zwam zijn woorden kiest en uitspreekt, wijst erop dat hij niet alleen een missie heeft, hij wil hem ook uitvoeren...

Hoe is het zover kunnen gekomen?

Henk van Zwam herhaalt langzaam de vraag: 'Hoe-komt-het-zover?' Hij laat een korte stilte vallen en vervolgt: 'Ik denk dat het ons is overkomen. De maatschappij verlangde een tolerantere overheid die meer verantwoordelijkheid neerlegde bij de burger. Elk jaar werden de grenzen verlegd zonder dat er duidelijk een streep getrokken werd; tot hier en niet verder. Het werd steeds een beetje

erger. Daarnaast werd er vanuit de korpsen meer over de rust gecommuniceerd dan over de onrust en lag het accent daarbij meer op de *veiligheid* gericht dan op de *onveiligheid*. Op zich is daar niets mis mee maar het moet wel de feitelijkheden weergeven en zeker niet het geweld bagatelliseren waaraan hulpverleners blootstaan.'

Hoe erg was het?

'Wanneer brandweermensen een brand niet meer kunnen blussen omdat ze met stenen en vuurwerk bekogeld worden, wanneer politiemensen worden beschoten met zwaar vuurwerk waardoor gehoorschadigingen ontstaan, dan ben je de grens van het toelaatbare al v er voorbij. Maar ook de zinloze vernielingen van andermans eigendommen, de afbraak van straatmeubilair, de bedreigingen, het is allemaal ontoelaatbaar en moet stoppen.' Met kleine handgebaren benadrukt Van Zwam zijn uitspraken. 'Ze moeten met hun p ten van andermans spullen afblijven...' →

Hoe pak je het aan?

Henk van Zwam lachend: 'Ik ben zelf in dienst, oudejaarsnacht' en vervolgt ernstig: 'We volgen de uitkomsten van de *Commissie Overlast Jaarwisseling* die in 2008 haar rapport uitbracht. Er is gekozen voor een integrale aanpak. De gemeenten, de politie en het Openbaar Ministerie (OM) bereiden zich gezamenlijk, maximaal voor. Er was aanvankelijk nogal wat *couleur locale*. De burgemeesters in de regio zijn verantwoordelijk voor de openbare orde en zijn allemaal een beetje naar het midden opgeschoven, waardoor er nu een eenduidig beleid staat. Ook met het OM zijn duidelijke afspraken gemaakt. Het beleid is helder en ligt vast. Zo zal het OM bij strafbaar gedrag tijdens oud & nieuw, als het even mogelijk is, snelrecht toepassen. Dat houdt in dat verdachten binnen drie dagen berecht worden. De politie-eenheden op straat weten precies waar de hotspots liggen, waar de rottigheid dus zou kunnen beginnen. Daar wordt extra toezicht gehouden. Ook hebben we de afgelopen tijd potentiële raddraaiers met een bezoekje vereerd. Die weten nu dat we ze in de gaten houden. Wanneer ze over de schreef gaan, worden ze meteen aangehouden. Er worden extra aanhoudingseenheden ingezet. Ik verwacht niet dat 2011 rustiger afgesloten zal worden dan het jaar 2010. Ook het terugdringen van verkeerd gedrag vraagt -jammer genoeg- tijd. Ons beleid is echter duidelijk: bij strafbaar gedrag, word je aangehouden.'

Van Zwam geeft aan dat er bij aanhoudingen geen afspraken met het Openbaar Ministerie zijn gemaakt voor wat betreft het vorderen van een gebiedsontzegging of een meldingsplicht tijdens de jaarwisseling van 2012-2013. 'Bij een vervolging van een strafbaar feit kan dat alsnog door het OM gevorderd worden. Er komt bij zo'n maatregel overigens ook personele vraagstukken om de hoek kijken. Waar moet je bij de heersende krapte geschikte mensen voor deze taak vandaan halen en -heel praktisch maar niet onbelangrijk- wie betaalt zo'n maatregel? De benefits van dergelijke maatregelen komen niet automatisch terecht bij degene die de investering moet doen...'

Wie zijn het?

'Het is lastig daar een antwoord op te geven, want dan was de oplossing ook voorhanden. Professor Otto Adang van de Nederlandse Politieacademie heeft er onderzoek naar gedaan. Daar komt uit naar voren dat excessief gedrag voor een deel zou kunnen schuilen in subculturele achtergronden. Waar jonge mensen met een bepaalde religieuze achtergrond zich het hele jaar uiterst correct gedragen, fungeert oud-en-nieuw kennelijk als een soort uitlaatklep...' Van Zwam heft beide handen op waarmee hij aangeeft dat hij over een onderwerp spreekt dat niet tot zijn professie hoort en vervolgt: 'De burgemeesters bieden steeds meer vertier aan om het vandalisme tegen te gaan. Kwalitatief goede feesten moeten de concurrentie aangaan met vernielzuchtig gedrag en ik ben ervan overtuigd dat dit lukt. Het is reëel te onderkennen dat zoiets niet van het ene op het andere jaar gaat lukken, maar we bereiken ons doel!'

Bodycams

Ondanks dat minister Opstelten in december de landelijke uitrol uitstelde van de zogeheten bodycams, waarmee de politie hands free video opnames kan maken, worden ze in de regio Gelderland-Zuid wél ingezet. De bodycams zijn kleine camera's die op de helmen of kleding van politiebikers, ME-ers, motoragenten of surveillerende agenten worden geplaatst. Henk van Zwam: 'Het nut van de bodycam is evident. De inzet heeft niet alleen een preventieve werking maar kan ook gebruikt worden als bewijs in de rechtszaal. Er zijn ruim 400 politiemensen tijdens de oudejaarsnacht in dienst. Een deel van hen wordt, ondanks de opstelling van de minister, uitgerust met een bodycam. Ik wil de politiemensen deze morele steun niet onthouden, dus worden ze ingezet.'

Zonder tuig

Ondanks het zero-tolerancebeleid van het vorig jaar, kreeg de Verbond van Verzekeraars voor € 10 miljoen schadeclaims binnen. Hoewel er ten opzichte van de twee daaraan voorgaande jaren een lichte daling te bespeuren valt, halen diverse gemeenten tijdens de jaarwisseling straatmeubilair, zoals vuilnisbakken, parkeerautomaten, brievenbussen en dergelijke, weg. Van Zwam daarover: 'Te gek dat het moet, maar doe je het niet dan is er extra schade. Ik zie het als een tussenstap naar een fase waarin dit niet meer nodig is. →

Het gemak waarmee gedacht wordt dat er tijdens de jaarwisseling spullen van een ander vernield kunnen worden, daar moeten we zo snel mogelijk van af! Nogmaals, in Gelderland-Zuid zetten we deze keer extra aanhoudings-

teams in. Iedereen moet weer gaan beseffen dat wanneer er een grens wordt overschreden, daar consequenties aan verbonden zijn. Zonder tuig is de Nieuwjaarswisseling een knalfeest..!' ■

Henk van Zwam the night after:

Landelijk werden er 1350 verdachten aangehouden, waarvan 150 voor agressie tegen hulpverleners en wordt de schade door vernielingen op € 12 miljoen geschat. Vallen die cijfers tegen of mee? Henk van Zwam:

'Natuurlijk vallen die cijfers tegen. We willen met z'n allen een jaarwisseling zonder geweld. Iedereen wil alleen maar een feest. Maar, er zijn ook meer mensen aangehouden omdat het beleid erop gemaakt was. Tuig dat over de schreef gaat, werd meteen aangepakt. Het is té lang zo geweest dat je met een strafbaar feit zomaar wegwam. Dat is nu anders, er zijn nu meer politiemensen ingezet om meteen tot aanhoudingen over te gaan. Het aantal aanhoudingen zegt dus niet alles over de omvang van het geweld van deze jaarwisseling. Misschien is er wel minder geweld geweest dan andere jaren, maar we hebben veel minder getolereerd en zijn we eerder tot aanhoudingen overgegaan. Het aanspreken van potentiële raddraaiers heeft goed gewerkt, van die doelgroep hebben we in Gelderland-Zuid niemand aangehouden. Volgend jaar zetten we dit beleid dus door maar zullen ook moeten kijken naar de ontwikkelingen met betrekking tot het vuurwerk. Dat gaat de verkeerde kant op. Ieder jaar komt er zwaarder vuurwerk op de markt. Professioneel vuurwerk echter hoort alleen door professionals aangestoken te worden. Het zal niet makkelijk zijn dit tij te keren, maar we moeten d'r wel an..!'

AANPAK HUISELIJK GEWELD EN KIND

Tekst: Gerda Preusting

Dat huiselijk geweld en kindermishandeling in alle lagen van de bevolking voorkomt, weet iedereen. Het beleid van de landelijke overheid is merkbaar en voelbaar, maar de aanpak door de politie is nogal divers, vindt Rob Verheijen, coördinator Jeugd en Huiselijk Geweld voor het politiedistrict Tweestromenland. 'Landelijk zijn er nog al wat verschillen als het gaat om de opzet van de Veiligheids-huizen, dat mag wel eens onderzocht worden.'

Het Veiligheidshuis Nijmegen vond in 2009 zijn oorsprong in een ruimte binnen de oude LIMOS-kazerne. Daar waar ooit militairen hun dagelijkse oefeningen hielden op het uitgestrekte kazerneterrein, staat nu een groot aantal zelf

standige wooneenheden, is er volop horecagelegenheid en vind je er onder andere het Veiligheidshuis van de gemeente Nijmegen. Rob Verheijen is werkzaam in het district Tweestromenland binnen de politieregio Gelderland-Zuid. Samen met zijn ketenpartners werkt hij aan een daadkrachtige en intense aanpak van de 'stortvloed van ellende die dagdagelijks over ons heen komt.' Een groot voordeel van het samen onder één dak werken noemt Rob de korte lijntjes die hij met iedereen heeft. 'Met de eigen ketenregisseurs - zij voeren de regie – maar ook met de gemeente als eindverantwoordelijke, het OM, Raad voor de Kinderbescherming, Bureau Jeugdzorg waaronder Jeugdreclassering, HERA vrouwenopvang, AMK, Reclassering Nederland, het Meldpunt Bijzondere Zorg en jongeren- en opbouwwerkers.

'het is not done om je vuile was buiten te hangen'

ERMISHANDELING KAN ALTIJD BETER

De partijen vertegenwoordigen ieder een eigen schakel om de keten rond te krijgen. Een gezamenlijke verantwoording met een exclusieve regierol voor de lokale overheid. Als keten moet je voldoende robuust zijn, je inleven in ieders (on)mogelijkheden. Dat is ingewikkeld, want je bent allemaal afhankelijk van elkaar.'

Verheijen constateert dat de werkwijze en aanpak van de Veiligheidshuizen heel divers is. 'Zo heeft Gelderland-Midden een steunpunt Huiselijk Geweld, wij niet. In Tiel, binnen onze eigen regio, wordt soms gewerkt met andere partners en hanteert men ook nog een ander registratiesysteem. Het valt op dat de werkwijze niet uniform is. Landelijk zijn er ook grote verschillen, dat mag wel eens onderzocht worden vind ik, zeker in de opmaat naar de

Nationale Politie en de ontwikkelingen binnen Justitie.' Rob Verheijen begon zijn ambtelijke carrière 32 jaar geleden bij de Rijkspolitie in Beek. Vanaf 1996 werkt hij in het team Wijchen. Rob heeft een brede werkervaring als dienstthondgeleider (16 jaar), netwerker/wijkagent, recherche-coördinator en teamcoördinator Jeugd en Huiselijk Geweld. Daarnaast is hij lid van de Ondernemingsraad en heeft hij bestuurlijke ervaring als gemeenteraadslid.

Speerpunt

Rob kan zich nog herinneren dat acht jaar geleden het onderwerp Huiselijk Geweld door de landelijke overheid tot speerpunt werd benoemd. →

‘Dat is het nu nog steeds en maar goed ook, dat geldt ook voor kindermishandeling. Het terugdringen ervan is een belangrijke doelstelling van dit kabinet.’ Als het gaat om het signaleren ervan is zijn boodschap: ‘Kijk goed om je heen naar je directe omgeving. Familie, buren, bekenden. Huiselijk Geweld en kindermishandeling vinden plaats bij mensen en op momenten waar je het zeker niet van had gedacht. Slachtoffers zijn kwetsbaar, vaak mensen in een afhankelijkheidspositie. Denk aan kinderen, oudermishandeling. Geweld in de relatiesfeer is niet alleen fysiek, het kan ook seksueel of psychisch geweld zijn. Of stalking. Er is altijd een verband tussen dader en slachtoffer. Dat hoeft niet per se een familielid te zijn, ook een vriend of huisgenoot kan dader zijn.’

Not done

Huiselijk geweld en kindermishandeling vormen een beeld van alle tijden. Daarom vindt Rob dat mensen zich moeten laten leiden door een *niet-pluisgevoel*, iets intuïtiefs. ‘Iedereen in Nederland is verantwoordelijk om incidenten te melden of aan te pakken, niet alleen de politie of het OM of de huisarts zijn verantwoordelijk voor de misère die achter de voordeur plaatsvindt. Het is niet zo belangrijk wie er aan de bel trekt, als het maar gebeurt en een incident ons niet uit de handen glipt,’ is de rode draad in zijn betoog. ‘De schroom erover te praten is nog steeds taboe en in bepaalde culturen zeer sterk aanwezig.’ Kijk daarbij ook naar strenge geloofsgemeenschappen. Daar is het bij uitstek *not done* om je vuile was buiten te hangen.’ Over de rol van de (huis)arts zegt hij: ‘(Huis) Artsen die zich terughoudend tonen, die zich beroepen op hun ambtsgeheim, ik vind dat de overheid moet zorgen dat er op dit vlak meer openheid komt en kan komen. Denk bijvoorbeeld aan de verplichte meldcode.’

Strafrecht

Minister Opstelten schreef onlangs in een brief aan de Tweede Kamer dat er nieuwe maatregelen komen om Huiselijk Geweld strafrechtelijk aan te pakken. Is de huidige aanpak niet effectief genoeg?

Het kan altijd beter, want soms is het lastig om strafrechtelijk door te pakken, vindt Rob. ‘Niet eenvoudig, vaak zijn het één-op-één zaken en heb je een probleem met de bewijsvoering. Sporen zoeken, getuigen die niet in staat zijn hun verhaal te doen, buurtonderzoeken.’ Verheijen vindt dat naast een strafrechtelijk traject ook het zorgkader van eminent belang. ‘Zo creëer je veiligheid en structuur - vooral voor jonge slachtoffers - die aan hun leven weer rust en regelmaat geven.’ Ook is hij verheugd over het feit dat Nederland sinds 1 april een Kinderombudsman heeft. Op 1 november is een campagne gestart om de rechten van kinderen in Nederland onder de aandacht te brengen.

Agressor

Sneller een feit gaan herkennen, betekent ook sneller ingrijpen. ‘Je ziet het terug in de strafmaat en in allerlei bestuurlijke maatregelen. Een agressor kan tegenwoordig maximaal 28 dagen buiten de deur worden gehouden, ook dat is een signaal van de overheid.’ Heeft het overheidsbeleid geleid tot vermindering van de beide thema’s? ‘Nee, de aantallen zijn niet minder geworden, maar wel beter zichtbaar. Er is meer samenhang gekomen. Hoe beter je met je keten gaat samenwerken, hoe meer ellende er boven de oppervlakte komt.’ Rob wijst daarbij op de spotjes van Postbus 51. ‘Soms heel confronterend, daardoor gaat het thema wel meer leven bij de mensen.’

De Gelderse coördinator en zijn vakgenoten in het land verdienen grote waardering voor de wijze waarop zij soms houtje-touwtje de rechte lijn weten te vinden in deze complexe materie. De motivatie van Rob is simpel. ‘Een steentje bijdragen aan het geheel voor ieder die er mee te maken heeft, hoe desastreuus Huiselijk Geweld en Kindermishandeling ook kunnen zijn.’ Hij wil nog één ding kwijt: ‘Een zorgpunt blijft altijd de capaciteit, de politie loopt geregeld achter de feiten aan. We blijven altijd reageren vanuit de krapte. Het houdt een keer op, alle zaken verdienen tegenwoordig prioriteit: overvallen, zeden, enzovoorts. Daar heb ik eerlijk gezegd wel last van. Deze zware prioriteitskeuzes moeten wat mij betreft niet van onderaf genomen worden, maar horen echt thuis bij de centrale overheid en vooral bij de landelijke Politiek. Dat geldt overigens voor alle ketenpartners.’ ■

HERA: voorlichting, hulp en opvang bij huiselijk geweld en machtsmisbruik
AMK: Advies- en Meldpunt Kindermishandeling

AFRIKA VAN NOORD TOT ZUID

‘Als je een droom hebt, stroop dan de mouwen op en ga aan de slag’

Tekst: Gerda Preusting

Ton van der Vegt (59) uit Uden, oud-inspecteur van de politieregio Brabant-Noord, brengt sinds kort een felbegeerde wens in vervulling. Op 14 januari 2012 was de aftrap: 12.000 kilometer fietsen door het Afrikaanse continent. Doel is geld inzamelen voor het project van zijn vriend Noud van Hout. ‘Ik koester al een jaar of vijf een hartstochtelijke verlangen om nog eens diep door het stof te gaan voor de Afrikaanse mens.’

Hij moet het wel even uitleggen, 59 jaar en al met pensioen? ‘Dat heet vervroegde levensloop,’ zegt hij met een lach. ‘Ik heb zonder schade en voldaan de eindstreep behaald.’ Ton is ervan overtuigd een beste bijdrage te hebben geleverd aan de veiligheid van de burger. Op 2 december nam hij na 41 jaar politieleven afscheid van zijn korps en in het bijzonder van zijn collega’s op het bureau Uden. Hem wachtte een enorme uitdaging. Een fietstocht vanuit Cairo (Egypte) naar Kaapstad (Zuid-Afrika). De keuze voor deze monstertocht op de fiets werd beïnvloed door een uitzending in 1997. Zeven maanden verrichtte hij voor de VN onderzoek naar de volkerenmoord in Rwanda. ‘Vanaf dat moment is Afrika in mijn aderen gaan zitten. Het continent zat in mijn hoofd en in mijn hart. Toen wist ik: ik ga nog een keer terug om voor de mensen daar iets terug doen.’ Maar ja, thuis in Uden wachtte het gezin: echtgenote en vier kinderen en het werk als projectleider op de afdeling zware criminaliteit van zijn politieregio. Van der Vegt nam zich voor om vanuit Nederland Afrika in haar ontwikkeling te helpen.

Winkeldieven

Zijn oog viel op het Kinderdorp van Noud en Truus van Hout uit zijn woonplaats. Een ondernemersechtpaar dat in Arusha (Tanzania) stelende en bedelende kinderen van de straat haalt en een praktische opleiding geeft van drie jaar in hun opleidingscentrum, waarna de kinderen zelfstandig in hun levensbehoeften kunnen voorzien. ‘Noud leerde ik kennen doordat hij als ondernemer (Hout-Brox) bij de politie Uden vaste leverancier was van winkeldieven. Hij had toen al iets vooruitstrevends. Noud hing in de jaren tachtig rustig foto’s van winkeldieven in zijn étalage. De directie waartoe hij behoorde voerde het beleid dat je vijf jaar eerder mocht stoppen met werken, mits je welzijns- of ontwikkelingswerk zou gaan doen. Noud gaf het goede voorbeeld, acht jaar geleden verkocht hij zijn huis en vertrok naar Afrika. Hij kocht er een oude

koffieplantage en stichtte het Kinderdorp. De jongens die thuisloos en straatloos zijn, hun dagen doorbrengen met roven en bedelen en lijm snuiven, haalt hij van de straat en leert hij timmeren, metselen en lassen. Inmiddels hebben 450 jongens het Kinderdorp verlaten met diploma, een zakcentje en een werkplek. Geweldig toch? Noud toetst de voortgang, 95 % doet het nog steeds goed. De Watoto-Foundation – de naam van de Stichting, Watoto staat voor kinderen - is volledig afhankelijk van sponsoren. Het project is uniek, helemaal omdat de werkloosheid in het land 70% is.’

Gereedschap

Ton van der Vegt schraapt al jaren middelen en fondsen bij elkaar voor de Stichting. ‘Een voorbeeld: de personeelsvereniging van de politie Uden hield op te bestaan. Het restant van 2500 euro is naar Afrika gegaan. Inmiddels heb ik zo’n vijftien vrachten met spullen gestuurd. Hier tegenover het bureau,’ zegt hij met een armzwaai, ‘zit de Solidariteitswerkplaats waar mensen gebruikt gereedschap kunnen brengen. Ik zorg ervoor dat de spullen via Luchtvaart Zonder Grenzen bij Noud terecht komen.’ Het was een collega die hem op het idee bracht van de Tour d’Afrique (TDA), om zo geld in te zamelen voor Watoto. ➔

‘Ik koester al een jaar of vijf een felbegeerde wens om aan het eind van mijn werkzame leven nog eens diep door het stof te gaan voor de Afrikaanse mens. Ik heb nu de tijd, het geld en de conditie om die droom te realiseren. Het wordt een soort pelgrimstocht.’

Knokken

‘De omslag lag in het feit dat ik zo’n 12.000 dagen bij de politie heb gewerkt, ik ga ook 12.000 km. fietsen. Voor elke

‘voor elke werkdag bij de politie één kilometer fietsen’

dag een kilometer,’ zegt Ton. De Udenaar heeft zijn leven lang gefietst. Met zijn kinderen rondjes door Nederland, met zijn echtgenote Nellie vanuit Uden naar Barcelona of Rome. Hij draaide er zijn hand niet voor om. Maar in Afrika fietst hij 100 tot 180 km op een dag in een internationaal gezelschap van 45 deelnemers. ‘We fietsen van zes tot zes, daarna is het donker.’ De groep slaapt in tenten en wordt begeleid door een chauffeur, een mecanicien en twee medische mensen. Het wordt knokken tegen de natuurelementen. Beproevingen?

Hij rekest er wel op. ‘In het Centraal massief kan het verrekte koud zijn, het kan ook elders weken aan één stuk regenen. Nou ja, je kunt maar één keer nat worden,’ klinkt het berustend.

De Brabander fietst op zijn vijf jaar oude mountainbike. Wel gaat er van alles een reserveonderdeel mee. Waar gaat zijn sponsorgeld naar toe? ‘Noud zit zeventien uur per dag zonder stroom. Een zonnecollectorenstelsel zou zijn probleem oplossen – de zon is immers gratis in Afrika.’ Ton van der Vegt gaat uit van zijn eigen kracht. Zijn drive heeft niets te maken met geld of carrière, maar alles met zijn leven als mens. Het geluk zit volgens Ton in kleine dingen en de tocht door Afrika is een reeks van kleine dingen. Zo’n reis dwingt tot reflectie. Momenten van eenzaamheid in een schier eindeloze zandwoestijn bijvoorbeeld. Zie de foto lopend tegen de wind in de woestijn. Of hij daar niet bang voor is? ‘Nee, ik schakel mijn hoofd uit en volg mijn hart onder het motto: dromen, durven, doen. Een passage uit het boek van Ben Tenniglo die in 2006 in de politieregio Brabant-Noord een themadag voor leidinggevenden opluisterde. Als je een droom hebt, stroop dan de mouwen op en ga aan de slag en laat je door niets en niemand weerhouden in het realiseren ervan!’ ■

Volg Ton op:

www.tonstourdafrique.waarbenjij.nu.nl

www.watotofoundation.nl

COLOFON

Website:

www.terhoeveuitgevers.nl

Eindredactie:

Gerda Preusting

www.preustingcommunicatie.nl

Redactionele bijdragen van:

Gerda Preusting,

Willem van Herwijnen

Redactie:

Ter Hoeve Uitgevers

e-mail: info@terhoeveuitgevers.nl

Antwoordnummer 175 • 6880 VB

Velp

Fotografie:

Edwin Edens, Willian ter Hoeve.

Politie Gelderland-Zuid

Uitgeverij:

Ter Hoeve Uitgevers

Kerkallee 43 c

6882 AM Velp

tel: 026 - 361 59 59

fax: 026 - 388 23 12

e-mail: info@terhoeveuitgevers.nl

www.allroundblauw.nl

Vormgeving & DTP:

Maarten Brugman

Advertentieverkoop:

Soraya Janssen en Ton Odijk

Ter Hoeve Uitgevers

tel: 026 - 361 59 59

Prijzen:

Abonnementsprijs per jaar (6 edities),

abonneeservice tel: 026 - 361 59 59

€ 19,95 nu introductieprijs € 14,95.

Losse verkoop € 4,95

De redactie behoudt zich het recht voor om artikelen te wijzigen of te weigeren. Voor overname van artikelen, advertenties en foto's is toestemming nodig van de redactie, uitgevers en van de oorspronkelijke rechthebbende.

**Heeft u nog kopij of ideeën voor kopij?
Aarzel dan niet om contact op te nemen
met Ter Hoeve Uitgevers!**

Volgende keer:

Hot: Politie Apps!

Hans van Breukelen over topsport en politiewerk

Softwarespionage...

